

[Thomsen.]

til at gøre sig gældende som Erhverv, netop paa den Maade, som Landbrugernes Sammenslutning, som Mejeriernes og Slagteriernes store Landsorganisationer for længst er enige om. Hvis Partiet og Pressen for Alvor vil støtte disse Bestræbelser, ja, saa vil Landbruget, der nu hjemfører de 80 à 90 pCt. af den udenlandske Valuta, og som er Landets økonomiske Basis, hurtigt blive den stærkeste økonomiske Magt i dette Land; og saa har vi virkelig ikke nødig Aar efter Aar at tigge Flertalspartierne i denne Sal om økonomisk Ligeret.

Gennem en Dagsorden vil vi nu ved at pege paa forskellige Alternativer, der kan betinge Produktionsprisen, søge konstatere, om der her i Tinget overhovedet er Vilje til med effektive Midler at give Landbruget erhvervsmaessig Ligestilling; netop som det saa stærkt er krævet af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kyed, i hans Tale i Gaar. Hvis Dagsordenen bliver stemt ned her i Tinget, ja, saa er Landbruget faktisk een Vej vist, og Spørgsmaalet bliver da, om den Presse, som Landbruget for en stor Del selv betaler, vil støtte de Bestræbelser, som Mejeriernes og Slagteriernes Andelshavere har givet Udtryk for.

Maa det være mig tilladt at stille følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget tager Konverteringens foreløbige Stranding til Efterretning, opfordrer det Regeringen til, enten gennem valutariske Foranstaltninger, en Afgift paa Valutaattester eller paa Grundlag af L. S.s Landbrugsplan, at fremsætte Forslag, der kan betinge Produktionspris for Landbrugsvarer, og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Anden Næstformand (Ulrich): Der er fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget tager Konverteringens foreløbige Stranding til Efterretning, opfordrer det Regeringen til, enten gennem valutariske Foranstaltninger, en Afgift paa Valutaattester eller paa Grundlag af L. S.s Landbrugsplan, at fremsætte Forslag, der kan betinge Produktionspris paa Landbrugsvarer, og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen vil nu indgaa i Forhandlingerne tillige med de tidligere fremsatte.

Holstein: Vi er nu saa vidt — det er et Tidens Tegn blandt mange andre —, at en af det herskende Styres og Systems mest prominente Medlemmer holder Foredrag for socialdemokratiske Arbejdere om Nødvendigheden af et politisk Systemskifte, og denne Minister er, som det sig hør og bør, ingen ringere end Systemets højtærede Konverteringsminister. To Aars Erfaringer, formoder jeg, i Særdeleshed paa Konverteringspolitikens Omraade, har bibragt den højtærede Indenrigsminister Erkendelsen af, at vi i dette Land trænger til en beslut- og handlekraftig Regering — hvad vi altsaa ikke har i Øjeblikket, for naar man fremsætter Ønske om det, har man det jo ikke — til Gennemførelse af en dybtgaaende Reformpolitik, paakrævet af den Omstændighed, at vi staar ved Indledningen til et helt nyt politisk og økonomisk Tidehverv. Jeg tror, den højtærede Indenrigsminister har Ret i sine Ønskemaal, men jeg vil samtidig sige, at han næppe med Rette vil kunne paastaa, at det skyldes en enig, stærk, beslutsom og handlekraftig Opposition, at vi ikke har en Regering, der opfylder den højtærede Ministers Ønskemaal.

Naar en Regering, som i dette høje Ting har saa lille et Flertal, som det overhovedet er muligt, naar en Regering skal have et Flertal, nemlig 1 Mandat — og tilmed et Flertal, som stedfundne Begivenheder og de Forhold, vi maa se i Møde, gør mere end tvivlsomt —, synes det mig ikke, at den højtærede Indenrigsminister med Rette kan hævde, at saa skylder dette Flertal og den af dette Flertal repræsenterede Regering ikke Flertallet i det andet høje Ting noget som helst Hensyn i de principielle og afgørende Spørgsmaal, saa kan det blot vedtage sine Lovforslag i de store Sager her i Tinget og sende dem videre til Landstinget, som saa i det store og hele har at vedtage dem, som de er vedtaget her. Nej, hvis man paa de Vilkaar vil gennemføre betydningsfulde Reforme, maa man gøre det i Forstaaelse med Flertallet i det andet høje Ting, saa maa man lempe sin Politik. Det er Prøven paa, hvor stor man er, hvor dygtig man er i den parlamentariske Kunst, som de Herrer jo i særlig Grad er Tilhængere af, i hvilken Grad man under saadanne Forhold kan lempe sig efter Oppositionspartiernes Flertal i det andet Ting for ad den Vej i Hovedsagen at føre det igennem, som man principielt ønsker.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse tilføje, at jeg heller ikke tror, den højtærede Indenrigsminister med Føje vil kunne se